

WOJEWODA MAZOWIECKI

WNP-P.40.39.2022

Warszawa, 21 grudnia 2022 r.

Szanowni Państwo Radni Gminy Zawidz,

Odpowiadając na Państwa pisma z dnia 8 listopada 2022 r. oraz z dnia 7 grudnia 2022 r., informuję co następuje:

Stosownie do art. 85 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym nadzór nad działalnością gminną sprawowany jest na podstawie kryterium zgodności z prawem. Wymóg zgodności z prawem oznacza, że działalność samorządu oceniana jest pod kątem przestrzegania przepisów powszechnie obowiązujących. Jednoznacznie wyłączone jest opieranie ingerencji nadzorczych na negatywnej ocenie celowości, gospodarności czy rzetelności działań samorządu, a także badania ewentualnego naruszenia uprawnienia lub interesu prawnego osób trzecich.

Ewentualne interwencje osób trzecich mogą być przez organ nadzoru traktowane co najwyżej jako „sygnał w sprawie”. Ocena, czy doręczony akt prawny wymaga wzruszenia, jest wyłączną domeną organu nadzoru, postępowanie zaś w tego rodzaju sprawach może być prowadzone tylko z urzędu, a złożenie w tej materii wniosku przez jakikolwiek podmiot nie skutkuje wszczęciem postępowania (wyrok NSA z 3 października 2000r. III SA 1387/00).

Organ nadzoru przeprowadził postępowanie wyjaśniające dotyczące XXXIV Sesji Rady Gminy Zawidz, wystąpił do Wójta Gminy Zawidz z prośbą o przedłożenie niezbędnych do oceny zgodności z prawem dokumentów, dokonał analizy pod względem formalno-prawnym procedury podejmowania uchwał na Sesji w dniu 8 listopada 2022 r. i nie znalazł podstaw do stwierdzenia ich nieważności.

Na podstawie protokołu z sesji ustalono:

Przewodnicząca Rady Gminy otworzyła obrady Rady Gminy Zawidz. W obradach początkowo uczestniczyło piętnastu radnych.

Proponowany porządek obrad obejmował:

- 1) otwarcie obrad i stwierdzenie prawomocności;
- 2) przyjęcie dziennego porządku obrad;
- 3) przyjęcie protokołu z ostatniej sesji;
- 4) interpelacje i zapytania radnych;
- 5) informację Wójta Gminy z prac między sesjami;
- 6) podjęcie uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Wójta;
- 7) podjęcie uchwały w sprawie zmiany uchwały w sprawie Regulaminu wynagradzania nauczycieli zatrudnionych w szkołach prowadzonych przez Gminę;
- 8) podjęcie uchwały w sprawie określenia stawki za 1 kilometr przebiegu pojazdu przy zwrocie kosztów jednorazowego przewozu ucznia niepełnosprawnego do szkoły;
- 9) podjęcie uchwały w sprawie zmiany uchwały z dnia 25 marca 2022 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- 10) odpowiedzi na interpelacje i zapytania radnych;
- 11) sprawy różne;
- 12) zamknięcie obrad.

Porządek obrad poszczególnych sesji ustala przewodniczący rady. Wynika to z kompetencji przewodniczącego do organizowania pracy rady, określonej w art. 19 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym. Ustawa o samorządzie gminnym nie przewiduje w sposób wyraźny uchwalania porządku obrad, jednak określa w art. 20 ust. 1a, iż wprowadzanie zmian w porządku obrad należy do rady gminy, która może wprowadzić zmiany w porządku bezwzględną większością głosów ustawowego składu rady. Zatem zgodnie z powołanym przepisem przyznanie przewodniczącemu rady prawa do ustalania porządku obrad rady gminy nie oznacza, że radni muszą się jego woli w tym zakresie całkowicie podporządkować. Przeciwnie, rada ma prawo dokonać wszelkich zmian w przedstawionym przez przewodniczącego porządku obrad, niemniej może to uczynić bezwzględną większością ustawowego składu rady, zachowując jednocześnie wszelkie zasady związane z podejmowaniem uchwał, określone w statucie gminy.

Zmiana porządku obrad sesji, bez możliwości podjęcia stosownych uchwał w określonym tą zmianą zakresie, czyniłaby możliwość zmiany porządku obrad, czynnością pozorną. Tezę tę potwierdza orzecznictwo sądów administracyjnych (wyrok NSA z dnia 1 lipca 2008 r.

sygn. akt II OSK 447/08; wyrok WSA w Kielcach z dnia 16 października 2008 r. sygn. akt II SA/Ke 514/08). Warto też przywołać wykładnię dokonaną w ww. wyroku NSA: *„Rada jest organem kolegiальnym i jedyną formę, w jakiej uzewnętrznia się jej wola stanowi podejmowanie uchwał. Ponieważ rada może wypowiadać się tylko w takiej formie to zmiana porządku obrad bez możliwości podjęcia w określonym nią zakresie uchwał czyniłaby możliwość zmiany porządku obrad czynnością pozorną”*. Inaczej mówiąc, generalna zasada, iż każdy radny powinien dysponować przed sesją porządkiem obrad i projektami uchwał, doznaje ograniczenia i nie może być stosowana, w przypadkach, gdy ustawodawca na szczególnych warunkach dopuścił możliwość zmiany porządku obrad sesji w trakcie jej trwania.

Jedna z radnych zgłosiła zatem wniosek, podpisany przez sześciu radnych, o zmianę porządku obrad i wprowadzenie pod obrady odwołania Pani Mirosławy Karwowskiej z funkcji Przewodniczącej Rady Gminy Zawidz.

Następnie Przewodnicząca na wniosek jednego z radnych ogłosiła przerwę w obradach do odwołania. Obrady opuściło sześciu radnych. Przewodnicząca Rady po pewnym czasie wznowiła jednak obrady, zaś sześciu radnych powróciło na sesję.

Następnie Przewodnicząca Rady odroczyła sesję do poniedziałku. Na tym etapie w obradach nie brało udziału sześciu radnych. Odroczenie sesji, bez przeprowadzenia głosowania rady, uznać należy za bezskuteczne.

Zgodnie z § 15 ust. 2 załącznika nr 6 do Statutu Gminy Zawidz, przyjętego uchwałą Nr 62/XI/2015 Rady Gminy Zawidz z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie uchwalenia Statutu Gminy Zawidz, Sesja odbywa się na jednym posiedzeniu. Na wniosek Przewodniczącego obrad bądź radnego Rada może postanowić o przerwaniu sesji i kontynuowaniu obrad w innym wyznaczonym terminie na kolejnym posiedzeniu tej samej sesji. O przerwaniu sesji Rada może postanowić w szczególności ze względu na niemożność wyczerpania porządku obrad lub konieczność jego rozszerzenia, potrzebę uzyskania dodatkowych materiałów lub inne nieprzewidziane przeszkody, uniemożliwiające Radzie właściwe obradowanie lub podjęcie uchwał. Fakt przerwania obrad oraz imiona i nazwiska radnych którzy bez usprawiedliwienia opuścili obrady przed ich zakończeniem, odnotowuje się w protokole.

Skoro statut gminy będący aktem prawa miejscowego jednoznacznie zastrzega kompetencję do przerwania obrad wyłącznie na rzecz Rady Gminy, to zarządzenie przerwy przez przewodniczącego było bez wątpienia czynnością bezskuteczną, przekraczającą jego statutowe uprawnienia. Oznacza to, że także po opuszczeniu sali przez część radnych (w tym przez Przewodniczącą) możliwe było kontynuowanie dalszych obrad na tej sesji. Liczba

pozostających na sali radnych odpowiadała bowiem wymaganemu quorum gwarantując zachowanie zdolności do podejmowania uchwał.

Przerwanie sesji i zarządzanie przerwą przez Przewodniczącą było bezskuteczne, jako sprzeczne z § 15 załącznika Nr 6 do Statutu.

Jak wynika z protokołu, prowadzenie obrad przejął Wiceprzewodniczący Rady najstarszy wiekiem. Zgodnie z art. 19 ust. 2 zdanie 3 ustawy o samorządzie gminnym w przypadku nieobecności przewodniczącego i niewyznaczenia wiceprzewodniczącego, zadania przewodniczącego wykonuje wiceprzewodniczący najstarszy wiekiem.

Wiceprzewodniczący poddał pod głosowanie wniosek o przerwę w obradach. Wniosek został odrzucony dziewięcioma głosami przeciw.

W dalszej części obrad radni przegłosowali wniosek o zmianę porządku obrad (dziewięć głosów za), rozpatrzeniu skargi (dziewięć głosów za uznaniem skargi za bezzasadną), powołali komisję skrutacyjną (dziewięć głosów za), przeprowadzili głosowanie w sprawie odwołania Przewodniczącej Rady Gminy Mirosławy Karwowskiej (osiem głosów za, jeden przeciw). Radni wybrali nowego Przewodniczącego Rady (wybrany dziewięcioma głosami za) i głosowali nad podjęciem pozostałych uchwał, zgodnie z porządkiem obrad.

Zgodnie z art. 25a ustawy o samorządzie gminnym radny nie może brać udziału w głosowaniu w radzie ani w komisji, jeżeli dotyczy ono jego interesu prawnego. Na tle tego przepisu w orzecznictwie sądowoadministracyjnym wyodrębniły się dwa stanowiska w ocenie czy radny kandydujący na stanowisko przewodniczącego rady winien być wyłączony z głosowania.

Pierwsze z nich opowiada się za poglądem, iż radny jest wyłączony od głosowania w tego typu sprawach. Argumentacja wówczas wskazuje, że pojęcie „interesu prawnego” należy interpretować szeroko, co oznacza, że przez interes prawny należy rozumieć interes wypływający z przepisów ustrojowych, przepisów prawa materialnego i przepisów prawa procesowego. Każdy z tych przepisów może kształtować uprawnienia i obowiązki jednostki. Nie można zatem zawęzić interesu prawnego jednostki wyłącznie do przepisów prawa materialnego. Interes prawny może zatem wypływać też z przepisów prawa ustrojowego, do których należą przepisy ustawy o samorządzie gminnym regulujące prawo radnego do wyboru na stanowisko wójta, odwołania ze stanowiska. W ramach tej linii wydano np. wyrok NSA z 10.09.2002 (przed zmianą organizacyjną), II SA/Wr 1498/02; wyrok NSA z 25.01.2010, II OSK 1865/09, w którym dodatkowo wskazał, że „*Głosowanie w sprawie*

wyboru przewodniczącego rady gminy dotyczy również interesu prawnego kandydata na to stanowisko o charakterze majątkowym”; wyrok WSA w Kielcach z 14.11.2013, II SA/Ke 820/13 (prawomocny).

Drugie stanowisko jest przeciwne. W wyroku WSA w Warszawie z 30 czerwca 2011 r. sygn. akt II SA/Wa 486/11 (podtrzymany przez wyrok NSA z 29.11.2011, II OSK 2315/11), w którym Sąd badał sprawę udziału w głosowaniu na przewodniczącego rady dzielnicy m.st. Warszawy – kandydata na to stanowisko (radnego dzielnicy m.st. Warszawy), Sąd wskazał, że „*Wzięcie przez radnego udziału w głosowaniu nad własną kandydaturą na przewodniczącego rady dzielnicy nie narusza art. 25a u.s.g. Podejmowanie uchwały o wyborze przewodniczącego rady dzielnicy nie jest bowiem związane ze sprawami majątkowymi radnego kandydującego na to stanowisko, a uczestniczenie w głosowaniu osoby zainteresowanej wynikiem głosowania nie powoduje zjawisk korupcyjnych, któremu przepis ten powinien służyć. Ponadto w świetle art. 25a ustawy głosowanie w sprawie wyboru przewodniczącego rady gminy (dzielnicy) nie dotyczy interesu prawnego kandydata na to stanowisko, albowiem przepis art. 25a u.s.g. o wyłączeniu radnego od głosowania, dotyczy takich przypadków, w których przedmiotem jest stosunek prawny między jednostką organizacyjną gminy, a radnym, którym stroną dla radnego jest gmina, reprezentowana przez swoje organy. W rozpoznawanej sytuacji natomiast występuje stosunek wewnętrzny, a nie stosunek zewnętrzny radnego, będącego członkiem organu kolektywnego jakim jest rada*”.

Odniesienie do pierwszego stanowiska (na zasadzie negacji) można odnaleźć w wyroku WSA w Łodzi z 20 lipca 2011 r. sygn. akt III SA/Ld 198/11, odnoszącym się do analogicznego przepisu w ustawie o samorządzie powiatowy, w którym czytamy: „*Przypomnieć należy, że interes prawny, o którym mowa, musi wynikać z konkretnego przepisu (zasadniczo prawa publicznego), mieć charakter obiektywy (chodzi o rzeczywistość istniejącą i dającą się obiektywnie stwierdzić potrzebę ochrony prawnej), a także musi być osobisty, indywidualny, konkretny i aktualny, a nie potencjalny. Sąd podziela stanowisko wyrażone w literaturze na tle analogicznego przepisu zawartego w ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.; dalej "u.s.g."), że zakaz taki jak w art. 21 ust. 7 u.s.p. dotyczy wyłącznie głosowań w sprawach, których przedmiotem jest stosunek prawny zewnętrzny, w którym stroną dla radnego jest powiat, jako podmiot prawa, reprezentowany przez swoje organy (por. M. Kulesza, *Interes prawny*, Wspólnota 2002, nr 7, str. 44,*

a także Cz. Martysz, *op.cit.* str. 171). Zakaz, o którym mowa nie dotyczy zaś głosowań wyborczych, w których każdy radny winien uczestniczyć (por. A. Rzetecka-Gil, *Interes prawny radnego jako przesłanka wyłączająca jego udział w głosowaniu*, PPP, 2009 nr 1, str. 71). Sąd podziela w pełni trafne wywody R. Skwarło (głosa do wyroku NSA z 25 stycznia 2010 r., II OSK 1865/09; LEX/el 2010), który analizując unormowanie zawarte w art. 25a u.s.g. doszedł do przekonania, że "sprawy wyboru i odwołania z funkcji przewodniczącego rady, członka komisji rady oraz kwestia ustalania wysokości diet radnych (...) nie dotyczą osobistego, własnego, indywidualnego interesu prawnego radnego gminy, nie są to sprawy dotyczące "jego" (radnego) interesu prawnego. Wybór przewodniczącego rady gminy to kwestia wewnętrznej organizacji pracy rady gminy. Kompetencje przewodniczącego rady ograniczają się wyłącznie do organizowania pracy rady oraz prowadzenia obrad rady (art. 19 ust. 2 u.s.g.). Bierne prawo wyborcze przysługuje z mocy ustawy wszystkim radnym danej gminy i tylko im. Nie ma tu miejsca na żaden własny, osobisty, indywidualny interes radnego. Nawet jeśli z pełnieniem funkcji przewodniczącego związana jest wyższa dieta, to jest to tylko ekwiwalent pokrywający zarobki utracone wskutek zwiększonych obowiązków w radzie." W uzupełnieniu powyższych wywodów dodać należy, że ratio legis analizowanego zakazu wynika przede wszystkim z konieczności zagwarantowania rzetelnego i obiektywnego wykonywania przez radnego powiatu powierzonych mu obowiązków. W ocenie sądu powierzenie organizacji prac rady, pieczy nad sprawnym jej funkcjonowaniem, jednemu spośród radnych (do tego zaś sprowadza się w istocie pełnienie roli przewodniczącego rady), w żaden sposób nie może naruszać dobra wspólnoty samorządowej. W konsekwencji sąd nie podziela powołanego w skardze poglądu NSA wyrażonego w wyroku NSA z 25 stycznia 2010 r., II OSK 1865/09. Za godne aprobaty uznać zaś należy stanowisko NSA wyrażone w wyroku z 19 października 2003 r. (SA/Bk 55/03, Wspólnota 2003, nr 23, s. 54). NSA w tym ostatnim wyroku przyjął, że "każdy z członków rady powiatu jest także uprawniony do udziału w głosowaniu w sprawie wyboru starosty. (...) Prawo do kandydowania przez radnego w wyborach jest bowiem prawem politycznym obywatela i nie może być ujmowane w kategoriach interesu prawnego. Głosowanie w sprawie obsady personalnej w zarządzie powiatu czy komisji rady powiatu nie dotyczy interesu osób kandydujących." W ocenie sądu przywołany pogląd tym bardziej należy odnieść do sytuacji, w której radni ze swego grona dokonują wyboru przewodniczącego rady powiatu".

Także we wcześniejszym wyroku WSA w Poznaniu z 17 maja 2006 r. sygn. akt III SA/Po 119/06 Sąd słusznie zauważył, że „Nie ulega zatem wątpliwości, iż stanowisko Przewodniczącego Rady Miejskiej jest związane wyłącznie z jej organizacją i przewodniczącemu nie przysługują z tego tytułu jakiegokolwiek dodatkowe prerogatywy

wykraczające poza określenie ustawowe. Przewodniczącemu w drodze wyboru powierza się jedynie wykonywanie funkcji o charakterze społecznym, określonych w ustawie o samorządzie gminnym. Wybór stwarza uprawnienia i obowiązki wyłącznie w sferze statusu radnego, określonego w tej ustawie. (por. wyrok NSA z dnia 21 listopada 1990 r. (SA/Ka 690/90, ONSA rok 1990, nr 4, poz. 10). (...) Rezultat tego głosowania (wybór przewodniczącego – przyp. własny) oddziaływał nie tyle na sferę jego stosunków prawnych, co na jego pozycję wśród radnych w tej Radzie Miejskiej. Tym samym należy stwierdzić, iż głosowanie to nie dotyczyło jego interesu prawnego, gdyż miało jedynie wpływ na jego sytuację faktyczną i to wyłącznie jako radnego w ramach pełnionego przez niego mandatu, przy tym w żaden sposób nie poszerzało uprawnień nim mu udzielonych. Nieuprawnione jest stosowanie art. 25a Ustawy o samorządzie gminnym także w stosunku do działań radnych w ramach wewnętrznej organizacji pracy rady gminy i wyłączanie tych radnych z wpływu na nią”.

Podsumowując, w świetle drugiego stanowiska głosowanie radnego w sprawie jego wyboru na przewodniczącego rady, nie jest wyrazem interesu prawnego radnego, lecz faktycznego.

Pojęcie interesu prawnego na gruncie u.s.g., a także innych ustaw jest rozumiane niejednolicie. Prof. Andrzej Szewc w Komentarzu do art. 25a u.s.g zwraca uwagę na potrzebę rozróżnienia interesu prawnego od interesu faktycznego. „*Mieć interes prawny w postępowaniu administracyjnym*” - czytamy w wyroku NSA z dnia 27 września 1999 r., IV SA 1285/98, LEX nr 47898 – *”znaczy to samo, co ustalić przepis prawa materialnego powszechnie obowiązującego, na którego podstawie można skutecznie żądać czynności organu z zamiarem zaspokojenia jakiejś własnej potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu, sprzecznych z potrzebami danego podmiotu - strony postępowania (art. 28 KPA). Od tak pojmowanego interesu prawnego należy odróżnić interes faktyczny, to jest sytuację, w której dany podmiot (osoba) jest wprawdzie bezpośrednio zainteresowany rozstrzygnięciem sprawy administracyjnej, nie może jednak tego zainteresowania poprzeć przepisami prawa, mającego stanowić podstawę skierowanego żądania w zakresie podjęcia stosownych czynności przez organ administracji...”*. Z kolei komentatorka Alicja Jochymczyk podkreśla, że interes prawny zachodzi wówczas, gdy sposób załatwienia danej sprawy będzie wywierał skutek dla sfery stosunków prawnych danej osoby. W judykaturze podzielany jest pogląd Michała Kuleszy, że art. 25a u.s.g. dotyczy wyłącznie głosowań w sprawach, w których przedmiotem jest stosunek prawny pomiędzy gminą a radnym, a więc stosunek zewnętrzny, w którym stroną

dla radnego jest gmina jako podmiot prawa reprezentowany przez swoje organy (tożsamy pogląd wyrażony jest m.in. w wyroku WSA w Warszawie z dnia 30 czerwca 2011 r., sygn. akt II SA/Wa 486/11, a także w głosie Agnieszki Rzeteckiej-Gil do wyroku WSA w Lublinie z dnia 20 listopada 2007 r., sygn. akt III SA/Lu 414/07 teza druga). Z kolei NSA w wyroku z dnia 9 kwietnia 2013 r., sygn. akt I OSK 115/13 stwierdza, że pod pojęciem interesu prawnego radnego należy rozumieć osobisty, konkretny i aktualny prawnie chroniony interes.

Przyjęcie stanowiska wyrażonego w pierwszej linii prowadziło do wniosku, iż analogiczny problem mógłby występować w przypadku podejmowania przez radnych uchwał o wysokości przysługujących im diet, prawa do zwrotu kosztów podróży służbowych czy spraw podatkowych – wówczas wszyscy radni zobowiązani byłiby do wyłączenia się od głosowania. W przedmiocie wyłączenia się radnego od głosowania należy mieć na uwadze również art. 60 Konstytucji RP, który stanowi, iż obywatele polscy korzystający z pełni praw publicznych mają prawo dostępu do służby publicznej na jednakowych zasadach. Urzeczywistniając zasadę państwa prawa, nie można obywatelom ograniczać, poza przypadkami wyraźnie przewidzianymi w ustawie, czynnego i biernego prawa wyborczego. Stosowanie rozszerzającej wykładni art. 25a ustawy o samorządzie gminnym narzuca właśnie na taki zarzut. Biernie prawo wyborcze (prawo do kandydowania przez radnego) należy bowiem do praw politycznych obywatela i nie może być ujmowane w kategoriach interesu prawnego.

Nawet gdyby przyjęć odmienną interpretację to Przewodniczący Rady został wybrany dziewięcioma głosami, a tym samym jego głos nie miał charakteru przeważającego. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w wyroku z 22 grudnia 2011 r. (sygn. akt II SA/Bk 168/11) wyraził pogląd, że jeżeli wynik głosowania wskazuje, że nie ma znaczenia, czy kandydat na przewodniczącego głosował na siebie, czy nie, to naruszenie należy potraktować jako nieistotne w rozumieniu art. 91 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym. Gdyby jednak przesądziło o wyborze, byłoby uznane za istotne. W takiej sytuacji uchwała rady stwierdzająca wynik głosowania byłaby sprzeczna z prawem i w konsekwencji nieważna (art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym).

Organ nadzoru, przychylił się do tej pory do stanowiska orzecznictwa, które uznaje, że udział w głosowaniu radnego, który powinien być wyłączony z art. 25a ustawy, nie stanowi istotnego naruszenia prawa, o ile jego głos nie mógł przesądzić o podjęciu lub niepodjęciu uchwały. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie w wyroku z dnia 22 września 2016 r. sygn. akt II SA/Rz 852/16 orzekł, że: *kwestie te należy oceniać indywidualnie w konkretnej*

sprawie, w kontekście wyniku głosowania. Sąd podziela wyrażony w tym zakresie pogląd WSA w Białymstoku zawarty w wyroku z dnia 22.12.2011 r., II SA/Bk 168/11, Lex Nr 1688530, że jeżeli wynik głosowania świadczy o tym, że udział w głosowaniu radnego, który powinien był się wyłączyć od głosowania nie miał wpływu na podjęcie uchwały, to należałoby to traktować jako nieistotne naruszenie prawa w rozumieniu art. 91 ust. 4 u.s.g. Naruszenie byłoby istotne, gdyby uczestnictwo podlegającego wyłączeniu radnego przesądziło o przyjęciu uchwały lub nie.

Dodatkowo należy podkreślić, że na kwestionowanej sesji w dniu 8 listopada 2022 r. podjęto szereg istotnych dla mieszkańców uchwał, w tym regulamin wynagradzania nauczycieli czy określenie stawki za 1 km przebiegu pojazdu przy zwrocie kosztów jednorazowego przewozu ucznia niepełnosprawnego, a także uchwały w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego. Tego typu ważne społecznie uchwały nie powinny być usuwane z obrotu prawnego z uwagi na, wątpliwe w istocie, nieprawidłowości proceduralne.

Z wyrazami szacunku

z up. WOJEWODY MAZOWIECKIEGO

Wojciech Brodzik

Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Wydział Nadzoru Prawnego

Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego

w Warszawie

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/